

Kaj pa treba storiti, da se ubranimo temu spaku? Skerbeti treba, da bo zmiram vse lepo in snažno po hiši, ne le po izbah ali stanicah, ampak tudi po kuhinji posebno po tleh. Zato naj daje vsaka pridna gospodinja tla vsak dan pometati, pa tudi pogostoma z vrelo vodo prati, ali vsaj z mokro cunjjo brisati, posebno po kotih in razpokah; ktera gospodinja bo ravnala tako, ta bo pokončavala boljše zalego, preden se izgodijo mlade bolhe; postelje in srajce bodo bele, marljive ženske pa z nami vred ne več toliko terpele. — Ponavljam, da se ne zarejajo bolhe v postelji ali na postelji, ampak po nesnažnih tleh, po razpokah lesenih tal, v smetju, v prahu, v žagovini itd. Tukaj moram tudi povedati, da ne sedajo bolhe na svojih jajcih po kurje, ampak da se godí zalega boljša, potem ko so izležene jajčica, sama ob sebi, ravno tako, kakor zalega goseničja, samo da izleze na posled namesto metulja . . . skokica“.

Kako pa zahajajo na postelj? Stara vganjka pravi, da ne zahajajo, ampak da jih zanašamo. Po nogah, to je po naših nogah nam lazijo na život in tako jih nosimo sami na postelj, da nas koljejo in nam jemljó sladki spanec. Kdo je umnejši, mi ali bolhe?

(Konec prihodnjič.)

Mythologične drobtine.

(Po narodnih pripovedkah razglaša Dav. Terstenjak.)

Svét na biku stoji.

Večkrat sem čul proste Slovence praviti, da svét na biku stoji. V ti prislovice nahajamo mal ostanek staroslovenske kosmogonije. Ne morem tukaj govoriti o različnih kosmogonijah indoevropskih narodov, samo omenjam, da je tudi v veri starih Persov bik zapleten v stvaritev svetá.

Početek vseh živih bitij je zoroastrov system, kakoršni se nahaja v Bundeheši, oblečen v mythus o biku (Urstier), imenovanem „Gošorun“, ktereга je Ahriman ubil. Iz desne strani tega bika je prišel prvi človek Kajomorts, iz repa drevesa in rastline, iz kervi ters, iz semena pa razne živali (glej Zend-Avesta I. P. II. pag. 164.) — Tudi pri Serbih še se je ohranil ta ostanek staroslovenske kosmogonije. V Vukovem „Rječniku“ str. 212 berem: „Gdjekoji pak u šali kažu, da zemlja stoji na volu, pa kad bo makne uhom, ondi se zemlja zatrese“. — Vuk ima še na ravno tisti strani: „Gdjekoji prosti ljudi pripovijedaju, da zemlja stoji na vodi, voda na ognju, a oganj na zmajogorčevu ognju“. Tudi v ti povesti nahajamo ostanek staroarjanskega basenstva o zmaju, kači sveta, ktera se je pri starih Indih velela Čeča, pri štirskih Slovencih pa še poznamo Sas za poznamovanje zmaja ali draka.